

กอปศ. พื้นบทบาทศึกษานิเทศก์ แจงแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

นำเสนอด้วย : 25 พ.ค. 2562

การประชุมคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา (กอปศ.) ครั้งที่ 18/2562 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2562 ณ สำนักงานเลขานุการสภาพการศึกษา โดยมีศาสตราจารย์กิตติคุณ จรัส สุวรรณเวลา ประธานคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา เป็นประธานการประชุม และได้กล่าวภายหลังการประชุมว่า วันนี้ กอปศ. ได้พิจารณาเรื่องสำคัญ 2 เรื่อง คือ ศึกษานิเทศก์ และการประเมินประกันคุณภาพการศึกษา

ร้องค่าสูตรราจารย์ทิศนา แคมป์นี ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องศึกษานิเทศก์ว่า
ศึกษานิเทศก์เป็นผู้มีความสำคัญเพื่อประสานการช่วยเหลือครูและช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษา เมื่อ 30
ปีก่อนมีโรงเรียนศึกษานิเทศก์ที่เข้มแข็ง สามารถช่วยเหลือ ให้ทำหน้าที่ผู้บริหาร
แต่ต่อเมื่อเปลี่ยนระบบการศึกษาปี 2542 ศึกษานิเทศก์ไม่มีโอกาสทำหน้าที่เหลืออนสมัยก่อน
จึงทำให้คุณภาพครุล碌ลง เพราะไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่
จึงมีแนวคิดให้ศึกษานิเทศก์กลับมาช่วยยกระดับการศึกษาอีกรั้ง โดยมีแนวคิดจัดสรรงศึกษานิเทศก์ให้เพียงพอ
รวมถึงคัดเลือกคนดีคุณเก่ง คนที่เคยเป็นครูมาเป็นศึกษานิเทศก์ เพราะจะเข้าใจลักษณะงานและสมรรถนะที่จำเป็น
หลักสูตรต่อไปจะเน้นสมรรถนะ
ศึกษานิเทศก์ต้องได้รับการอบรมพัฒนาให้ความความรู้เหล่านี้เพื่อสามารถช่วยเหลือครูได้อย่างเต็มที่

ขณะนี้จึงมีการยกร่างสมรรถนะศึกษานิเทศก์ ประกอบด้วยสมรรถนะ 4 ด้านหลัก คือ

- ผู้นำการเรียนรู้
  - ผู้นำการคิดและปฏิบัติตน
  - ผู้นำการเปลี่ยนแปลงสู่เป้าหมายที่ท้าทาย และ
  - ผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

โดยมีสมรรถนะอยู่ในแต่ละด้านรวม 15 สมรรถนะ เพื่อพัฒนาสมรรถนะของศึกษาในเทคโนโลยี

รองศาสตราจารย์ จิรุตม์ ศรีรัตนบัลล์ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินประกันคุณภาพการศึกษาว่า แนวทางในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่เดิมจะเน้นการประกันคุณภาพเป็นสำคัญ สำหรับการปฏิรูปการศึกษารอบนี้จะเปลี่ยนตั้งแต่วิธีคิดที่ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาคุณภาพ กอปศ. จึงนำแนวคิดทั้งหมด องค์ประกอบในแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. .... ฉบับใหม่ มาทบทวนอีกรั้ง หัวใจสำคัญ คือ คุณภาพ แต่เดิมจะเน้นทำให้ได้ตามมาตรฐาน แต่ปัจจุบันนอกจากคุณภาพแล้ว ต้องเชื่อมโยงถึงการตอบสนองความต้องการเรียนรู้ ความสนใจ ความเชี่ยวชาญของผู้เรียน รวมถึงบริบทของพื้นที่อีกด้วย คุณภาพจึงสามารถพิจารณาได้จากทั้งคุณภาพผู้เรียนและระบบในการจัดการศึกษา แนวทางการพัฒนาในอนาคตจะต้องเปิดกว้างความเดิม หลากหลาย เหมาะกับระดับ ประเภท ระบบ ลักษณะของสถานศึกษาและประเทศ ซึ่งหมายความว่าต้องทบทวนและกำหนดแนวทางให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

การจะทำให้เกิดคุณภาพต้องเริ่มต้นตั้งแต่สถานศึกษาหรือโรงเรียน สมัยก่อนเรียกว่า ประกันคุณภาพภายใน แต่แนวคิดใหม่จะไม่แยกการประกันภายนอก ภายนอก แต่การประกันคุณภาพจะเป็นบทบาทของสถานศึกษาเองที่จะต้องนำองค์ประกอบดัง ๆ มาทบทวนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องตามแนวทางที่กำหนด

สำหรับการประเมินคุณภาพ เดิมเรียกประกันภายนอก สวยงามจะมีกลไกในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติเป็นครั้งคราว มี 2 ส่วนสำคัญ คือ

- คุณภาพที่มาจากการตัวผู้เรียนโดยมีการทดสอบทางการศึกษา ซึ่งสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์กรมหาชน) หรือ สถศ. เป็นผู้ดูแล
- และอีกส่วนสำคัญก็คือการรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือ สมศ. เป็นผู้ดูแล

แนวคิดใหม่จะมีการปรับวิธีการประเมินเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลทั้งสองส่วนต้องมีภาระที่ต้องรับผิดชอบ ไม่ใช่แค่สถาบันศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อช่วยกันยกระดับคุณภาพ สถานศึกษาแต่ละแห่ง ข้อมูล ยังคงได้รับการประเมินระดับชาติและป้อนกลับเพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้งาน แผนการศึกษาแห่งชาติ ใช้จัดสรรงบ ทรัพยากรต่างๆ เพื่อช่วยสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการศึกษา แต่หัวใจสำคัญที่ขาดไม่ได้ คือ วัฒนธรรมคุณภาพ คือเรื่องของจิตวิญญาณความเป็นครู น้าใจ การคิดถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น

ที่มา www.thaiedreform.org/news/2856 วันที่ 21 พฤษภาคม 2562